

معرفی باکتری های کاهنده آلاینده های فلزی (آهن ، نیکل) در خور موسی

محمود رامین^(۱)، مسطوره دوستدار^(۱)

* ifro-mrifro@yahoo.com

۱- موسسه تحقیقات علوم شیلاتی

تاریخ دریافت: خرداد ۱۳۹۳

تاریخ پذیرش: شهریور ۱۳۹۳

چکیده

به منظور جداسازی سویه های باکتریایی مقاوم به فلز آهن و نیکل، نمونه رسوبات از پنج ایستگاه در خور موسی بر روی محیط کشت BHI agar واجد ۱۰۰۰ ppm آهن و ۵۰ ppm نیکل کشت داده شد. توانایی تحمل پذیری سویه های جدا شده به فلز آهن در محیط BHI با توالی غلظت ۱۵۰۰-۱۰۰۰ ppm و فلز نیکل با توالی غلظت ۲۵۰۰-۱۰۰ ppm ارزیابی گردید و مقاومترین سویه ها گزینش و حداقل غلظت فلزی مهارکننده رشد (MIC) و حداقل غلظت فلزی کشنده (MBC) سویه های منتخب بررسی گردیدند. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که از میان ۱۶ سویه جدا شده مقاوم به نیکل و ۱۲ سویه مقاوم به آهن، ۲ سویه منتخب ۱۶، باسیلوس سابتیلیس (*Bacillus subtilis*) و سویه منتخب ۷ میکروکوکوس (*Micrococcus sp.*) به ترتیب دارای حداقل غلظت فلزی مهار کننده رشد (MIC) و حداقل غلظت فلزی کشنده (MBC) با مقادیر (۲۹۸۰۰ ppm، ۲۶۵۰۰ ppm، ۲۶۳۰۰) به نیکل ارزیابی شد. حداقل غلظت فلزی مهار کننده رشد (MIC) آهن قابل بررسی نبود. نتایج نشان داد که بیشترین میزان کاهش نیکل توسط سلول زنده باسیلوس سابتیلیس در محیط دارای ۱۹۴ ppm و ۷۱ ppm نیکل پس از ۷۲ ساعت به ترتیب ۱۶/۷ و ۶۳ درصد و در مورد میکروکوکوس (*Micrococcus sp.*) در محیط دارای ۵۹ ppm نیکل پس از ۵۰ ساعت ۸/۴ درصد است و بیومس مرده با سیلوس سابتیلیس پس از ۲ ساعت در محلول حاوی ۵۹ ppm نیکل قادر به کاهش ۴۰/۶ درصد نیکل و در محلول حاوی ۴۶ ppm و ۷۹۲ ppm آهن به ترتیب قادر به کاهش ۲۱ درصد و ۴۴ درصد آهن است. نتایج آنالیز مولکولی نشان داد، باکتری باسیلوس سابتیلیس جدا شده در این تحقیق با توانایی حذف نیکل و آهن کاندیدای مناسبی جهت استفاده در محیط های آبی می باشد.

کلمات کلیدی: باسیلوس سابتیلیس، میکرو کوکوس ، آهن، نیکل، خور موسی.

مقدمه

در چند دهه گذشته ورود آلاینده های فلزی با منشاء انسانی به محیطهای دریایی، به مقدار زیادی افزایش یافته است که خطری جدی برای حیات محیط های آبی بشمار می آید (Hussein et al., 2005).

میزان ورود این فلزات به محیط زیست، متجاوز از میزانی است که بوسیله فرایندهای طبیعی برداشت می شوند. بنابراین تجمع فلزات سنگین در محیط زیست مورد توجه می باشد (Matagi et al., 1998).

مهمترین مشکل زیست محیطی حاصل از این ترکیبات، انباشته شدن آنها در زنجیره غذایی است (Malekzadeh et al., 1999). نیکل از فلزات سنگین سمی و تجزیه ناپذیر است. نیکل ۲ ظرفیتی به طور عمده از صنعت رنگ، فرآوری مواد معدنی، صنعت هیدرومتالورژیکی، چرم و باتری سازی به محیط زیست آزاد می شود. تجمع نیکل ۲ در سلول های زنده به علت تجزیه ناپذیری طبیعی آن است (Lata & Garg, 2008).

نیکل می تواند باعث سرطان ریه و استخوان، سرگیجه و بیماری های مختلف در انسان شود (Padiyan & Daharmedrikumer, 2011).

آهن برای تمامی اشکال حیات مورد نیاز است. اهمیت آهن بویژه در رابطه با فرآیند های بیوشیمیایی است. به دلیل توانایی آهن به عنوان گیرنده و دهنده نقش مهمی را در فرآیندهای متابولیکی بسیاری از موجودات دارد.

آهن در غلظت های بسیار بالاسمی است. اگر آهن آزاد داخل سلول قرار گیرد تبدیل پراکسید هیدروژن به رادیکال آزاد را کاتالیز می کند. رادیکال های آزاد می توانند باعث آسیب به طیف گسترده ای از ساختار سلولی و در نهایت مرگ سلول شوند (Phippen et al., 2008).

در سال های اخیر دستاوردهای بیوتکنولوژی به عنوان یک ابزار متفاوت، به مقدار زیادی مورد توجه قرار گرفته است که در این بین، استفاده از میکروارگانیسم ها برای حذف فلزات از پساب ها و رسوبات توجه زیادی را به خود اختصاص داده است (Lyer et al., 2005).

میکروارگانیسم های مختلفی از قبیل باکتری ها، قارچ ها، مخمرها، جلبک های مقاوم به فلزات سنگین می توانند فلزات را از محلول های آبی حذف کنند (Salinas & Melorza, 2000).

سلول های میکروبی بصورت زنده و یا مرده و یا تولیدات آنها می توانند بصورت محلول و یا غیرمحلول (ذره ای) جاذب های زیستی موثری برای فلزات سنگین و مشتقات آنها باشند. سطوح تمام سلول های میکروبی در pH حدود خنثی دارای شارژ منفی است و ساختارهای آنیونیک تولید می کند این امر به باکتریها توانایی اتصال به کاتیونهای فلزی را می دهد.

با توجه به اهمیت استفاده از میکروارگانیسم ها در کاهش و حذف فلزات از محیط های آبی، تحقیق حاضر با اهداف زیر انجام پذیرفت:

جداسازی و شناسایی باکتری مقاوم به غلظت های مختلف فلزات آهن و نیکل از رسوبات بندر ماهشهر تعیین سویه منتخب باکتریایی مقاوم به فلزات آهن و نیکل

بررسی توانایی حذف آهن و نیکل در محیط های مایع توسط سلول های زنده و بیومس مرده باکتری منتخب به روش جذب اتمی

مواد و روش کار

نمونه برداری از پنج ایستگاه شامل خور غنام، خور زنگی، خور جعفری، ایستگاه بنادر کشتیرانی و ایستگاه پتروشیمی در منطقه انجام شد. ایستگاه خور غنام در ۴۹ درجه و ۲ دقیقه طول شرقی، ۳۰ درجه و ۲۳ دقیقه عرض شمالی، ایستگاه خور زنگی در ۴۹ درجه و ۴ دقیقه طول شرقی، ۳۰ درجه و ۲۸ دقیقه عرض شمالی، ایستگاه خور جعفری در ۴۹ درجه و ۶ دقیقه طول شرقی، ۳۰ درجه و ۲۹ دقیقه عرض شمالی، ایستگاه بنادر کشتیرانی در ۴۹ درجه و ۲ دقیقه طول شرقی و ۳۰ درجه و ۲۶ دقیقه عرض شمالی و ایستگاه پتروشیمی در ۴۹ درجه و ۵

درپوش دار سترون جمع آوری شده به آزمایشگاه انتقال داده شد و میزان غلظت فلزات آهن و نیکل موجود در نمونه های جمع آوری شده توسط آنالیز جذب اتمی مورد بررسی قرار گرفت (Hussein et al., 2005).

دقیقه طول شرقی، ۳۰ درجه و ۲۵ دقیقه عرض شمالی از مختصات جغرافیایی واقع شده است (شکل ۱). نمونه برداری از رسوبات ۵ ایستگاه با استفاده از نمونه بردار گرب انجام شد سپس این نمونه ها در ظروف پلاستیکی

شکل ۱: موقعیت جغرافیایی ایستگاه های نمونه برداری شده ۱: خور غنام، ۲: خورزنگی، ۳: خور جعفری، ۴: بنادر کشتیرانی، ۵: پتروشیمی

مقاومت نمونه های خالص شده به غلظت های مختلف آهن و نیکل، تعیین شدند. برای این منظور نمونه های خالص شده که دارای مقاومت به ۱۰۰۰ ppm آهن و ۵۰ ppm نیکل بودند در معرض غلظت های بیشتر آهن و نیکل در محیط BHI agar قرار داده و نتایج بررسی شدند.

تعیین حداقل غلظت فلزی مهار کننده رشد (MIC) و حداقل غلظت فلزی کشنده (MBC) سویه های منتخب به نمک نیترات و نمک سولفات انجام شد که برای این منظور غلظت های مختلف نیترات نیکل و نمک سولفات آهن به محیط مایع BHI اضافه گردید.

مراحل کار به صورت زیر دنبال شدند.

جداسازی و خالص سازی باکتری مقاوم به آهن و نیکل از رسوبات بندر امام خمینی بوسیله روش کشت در محیط BHI agar حاوی ۵۰ ppm نیکل و ۱۰۰۰ ppm آهن انجام شد.

نمونه های میکروسکوپی و ماکروسکوپی خالص شده بررسی و به مدت طولانی نگهداری شدند.

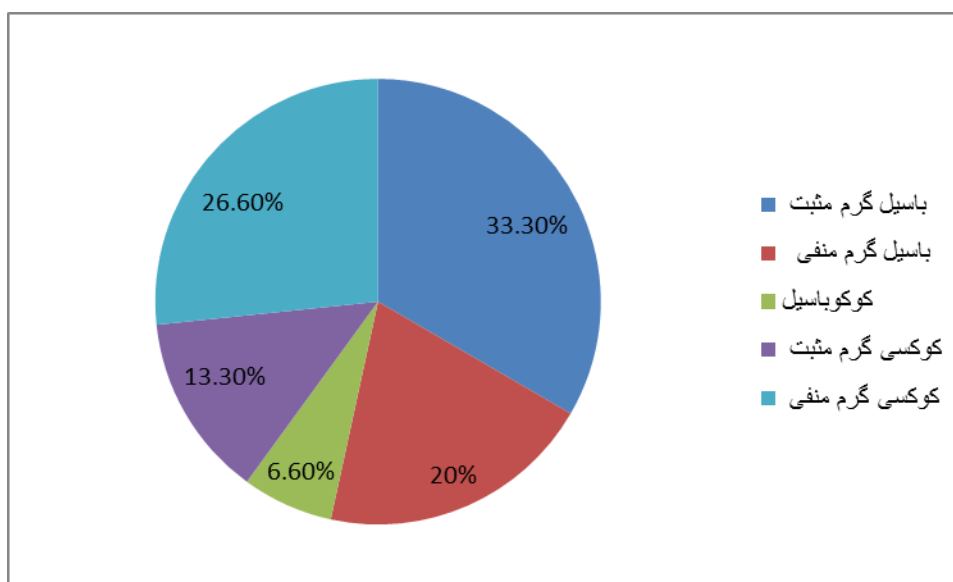
برای خالص سازی از محیط کشت BHI agar و برای نگهداری از باکتری، محیط کشت Skim Milk ۱۰ درصد استفاده گردید.

نتایج

تعداد ۱۶ سویه باکتری مقاوم به ۵۰ ppm نیکل و ۱۲ سویه مقاوم به ۱۰۰۰ ppm آهن در محیط مایع BHI خالص سازی گردید.

درمشاهدات میکروسکوپی، سویه های مقاوم به نیکل شامل اشکال باسیل، کوکوباسیل و کوکسی مشاهده شد. در میان این سویه ها ۳۳/۳ درصد باسیل گرم مثبت، ۲۰ درصد باسیل گرم منفی، ۶/۶ درصد کوکوباسیل گرم منفی، ۱۳/۳ درصد کوکسی گرم مثبت و ۲۶/۶ درصد کوکسی گرم منفی مشاهده گردید (نمودار ۱).

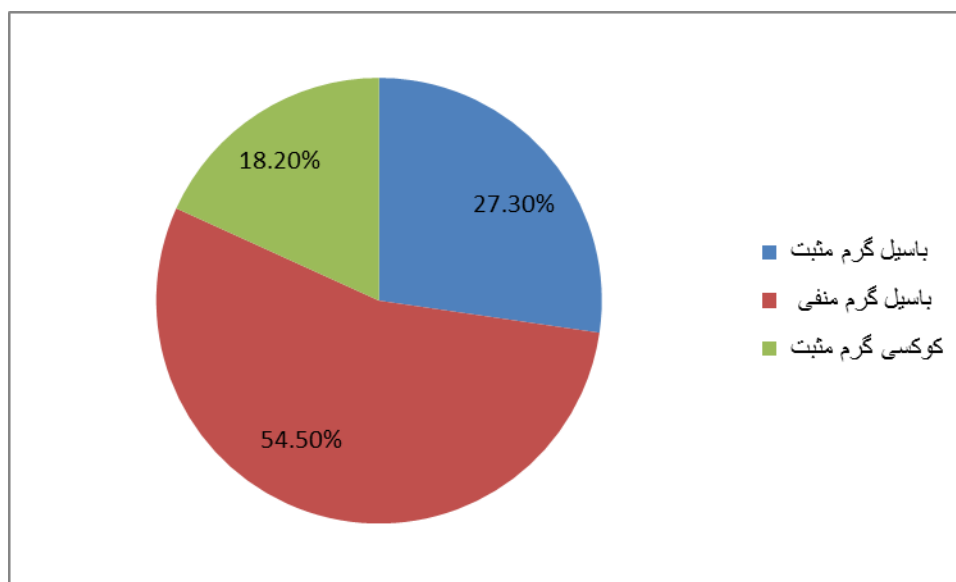
به منظور شناسایی سویه باکتری از روشهای تشخیص بیوشیمیایی نظیر اوره، آرژنین، اورنتین، سیمون سیترات، کاتالاز، نشاسته و... استفاده شد. توانایی کاهش آهن و نیکل توسط سلول های زنده باکتری و بیومس مرده مورد بررسی قرار گرفت. توانایی کاهش آهن و نیکل درمحلول حاوی آهن و نیکل و شناسایی مولکولی سویه منتخب، استخراج ژنوم، PCR و الکتروفورز انجام گرفت (Azza, 2009) و (Qingbio, 2004).

نمودار ۱: درصد فراوانی انواع باکتری های خالص شده مقاوم به ۵۰ ppm نیکل در محیط BHI agar

منفی، ۱۸/۲ درصد کوکسی گرم مثبت و ۲۷/۳ درصد باسیل گرم مثبت مشاهده گردید (نمودار ۲).

در میان سویه های مقاوم به ۱۰۰۰ ppm آهن، اشکال باسیل و کوکسی یافت شد. مقدار ۵۴/۵ درصد باسیل گرم

نمودار ۲: درصد فراوانی انواع باکتری های خالص شده مقاوم به ppm ۱۰۰۰ آهن در محیط BHI agar

رشد باکتری در حضور فلز نیکل کمتر از رشد سویه منتخب در محیط فاقد نیکل است. نتایج رشد سویه میکروکوکوس در حضور وعدم حضور نیکل نیز نشان داد رشد باکتری در حضور فلز نیکل کمتر از رشد سویه در محیط فاقد نیکل است.

درصد جذب نیکل در غلظت های ۷۱ ppm و ۱۹۴ ppm توسط سویه باسیلوس سابتیلیس با هم مقایسه گردید.

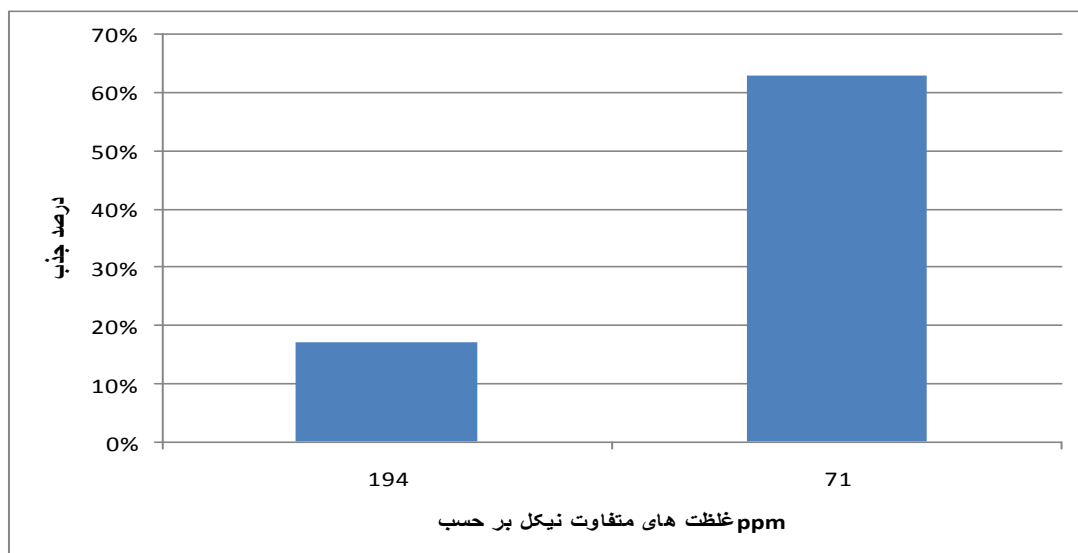
در محیط کشت با غلظت ۷۱ ppm نیکل، ۷۲ ساعت بعد از تلقیح، باسیلوس سابتیلیس غلظت نیکل را به ۲۶ ppm رساند که درصد کاهش نیکل ۶۳ درصد محاسبه گردید. این نتایج نشان داد با کاهش غلظت اولیه فلز نیکل درصد کاهش فلز افزایش می یابد (نمودار ۳).

نتایج نشان داد در بین ۱۶ سویه ایزوله شده مقاوم به ppm ۵۰ نیکل، سویه میکروکوکوس (*Micrococcus* sp.) و باسیلوس سابتیلیس (*B. subtilis*) به علت داشتن مقاومت زیاد و رشد بیشتر در ppm ۲۵۰۰۰ نیکل به عنوان ۲ سویه منتخب به منظور بررسی کاهش نیکل انتخاب شدند.

نتایج بررسی ماکروسکوپی سویه باسیلوس سابتیلیس نشان داد که این سویه، باسیلی شکل، دارای اسپور و گرم مثبت است.

نتایج بررسی ماکروسکوپی و میکروسکوپی سویه میکروکوکوس نیز نشان داد که این سویه کوکسی شکل و گرم مثبت و دارای کلنی های با قوام کره ایی، حاشیه صاف، سطح محدب و رنگدانه زرد می باشد.

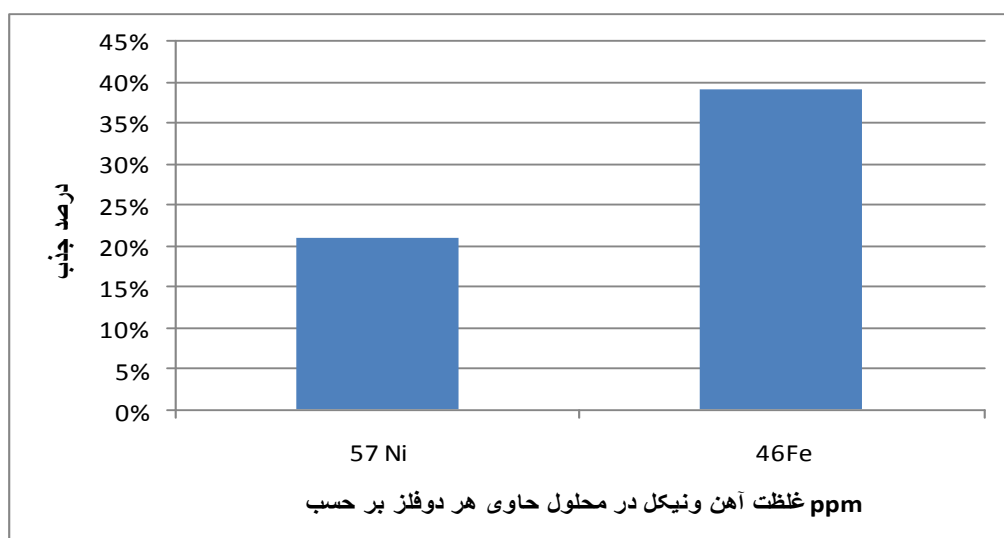
در بررسی و مقایسه منحنی رشد سویه باسیلوس سابتیلیس در محیط واجد نیکل و فاقد نیکل مشخص شد

نمودار ۳: نمودار مقایسه درصد جذب نیکل در غلظت ۷۱ ppm و ۱۹۴ ppm توسط باسیلوس سابتیلیس

نشان داد، غلظت نیکل از ۵۷ ppm به ۴۵ ppm و غلظت آهن از ۴۶ ppm به ۲۸ ppm رسید و مشخص شد، ۲۱ درصد نیکل و ۳۹/۱ درصد آهن را پس از ۲ ساعت کاهش داده است (نمودار ۴).

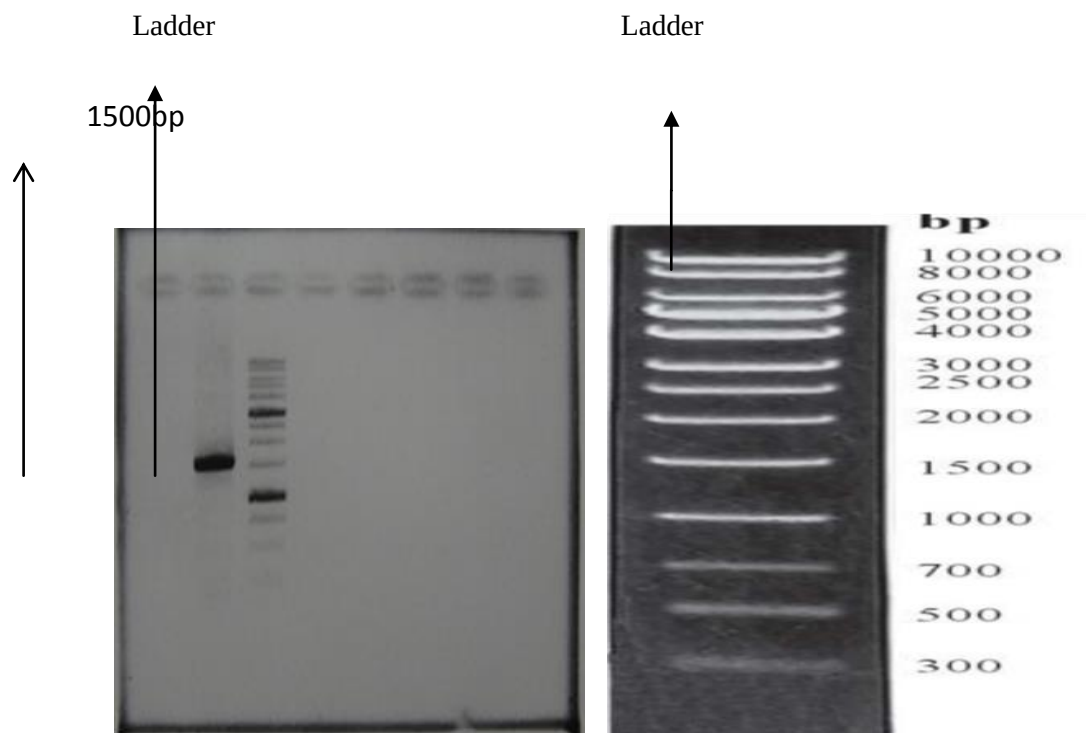
با توجه به اینکه بررسی کاهش فلز نیکل توسط سلول های زنده سویه میکروکوکوس و باسیلوس سابتیلیس انجام شد مشخص شد که باسیلوس سابتیلیس توانایی درصد جذب بالاتری از فلز را دارد. نتایج به دست آمده از آنالیز جذب اتمی کاهش مخلوط آهن و نیکل توسط بیومس مرده باسیلوس سابتیلیس

نمودار ۴: تاثیر کاهندگی باکتری باسیلوس سابتیلیس بر کاهش مخلوط آهن و نیکل

المللی NCBI به میزان ۹۹ درصد با گونه باسیلوس سابتیلیس تشابه دارد.

باند گرفته شده در مقایسه با ladder این موضوع را نشان می دهد که نمونه مورد آزمایش در جنس باسیلوس قرار می گیرد و این نمونه بر اساس بلاست در بانک بین

شکل ۲: عکس ژل محصول *B. subtilis* PCR

بحث

نتایج حاصل نشان دهنده جمعیت غالب سویه های گرم منفی شامل انواع اشکال باسیلی، کوکوباسیل و کوکسی مقاوم به غلظت ۵۰ ppm فلز نیکل بود. در میان سویه های ایزوله شده مقاوم به غلظت ۱۰۰۰ ppm آهن، بیشترین فراوانی را نیز سویه های گرم منفی (باسیل و کوکسی) نشان دادند. طبق تحقیقات انجام شده باکتری های گرم مثبت به دلیل ساختار دیواره سلولی ساده تر، کنترل کمتری نسبت به ورود مواد خارجی نشان می

درسال های اخیر ورود آلاینده های فلزی به محیطهای دریایی، افزایش چشمگیری داشته است که خطری جدی برای حیات محیط های آبی به شمار می آیند. حذف بیولوژیکی این ترکیبات از منابع آبی به روش تجمع زیستی توسط تعدادی از محققین به کار گرفته شده است. جذب و یا ترسیب بیولوژیکی این فلزات توسط سلولهای میکروبی و یا فرآورده ها و اجزا مشتق شده از سلولهای فوق می تواند جایگزین و یا افزایش دهنده اثر روشهای فیزیکی و شیمیایی باشد (Lyer et al., 2005).

دهند، در صورتی که باکتری های گرم منفی دارای دیواره سلولی با ساختار لیپیدی و پروتئینی پیچیده تری هستند، در نتیجه ورود و جذب آلاینده های معدنی موجود در محیط بیرونی این باکتری ها، از جمله فلزات سنگین با کنترل بیشتر و به میزان کمتری صورت می گیرد. غشای سلولی در سلول های گرم مثبت نسبتاً ساده و از دو تا سه لایه تشکیل شده است، در حالی که در باکتری گرم منفی، این پوشش بسیار پیچیده است. بر این اساس در این تحقیق فراوانی بیشتر سویه های گرم منفی ایزوله شده می تواند به علت مقاومت بیشتر باکتری های گرم منفی به فلزات می باشد.

همچنین تحقیقات دیگری مبنی بر جداسازی باکتریهای مقاوم به نیکل و کبالت از خاک و پساب صنعتی نشان داد که تمامی سویه های ایزوله شده مقاوم به این فلزات کوکسی یا باسیل گرم منفی می باشند (Schmidt & Schlegl, 1998).

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که از میان ۱۶ سویه جدا شده مقاوم به نیکل، سویه باسیلوس سابتیلیس با حداقل غلظت فلزی مهار کننده رشد (MIC) و حداقل غلظت فلزی کشنده (MBC) به ترتیب ۲۹۷۰۰ ppm و ۲۹۸۰۰ ppm و سویه میکروکوکوس با MIC و MBC به ترتیب ۲۶۳۰۰ ppm و ۲۶۵۰۰ ppm بعنوان مقاومترین سویه ها ارزیابی شدند.

میزان حداقل غلظت فلزی کشنده سویه میکروکوکوس به آهن ۱۷۸۰۰ ppm و سویه باسیلوس سابتیلیس تا غلظت ۴۰۰۰۰ ppm توانایی رشد نشان داد. تحقیقات متعددی بر روی تعیین حداقل غلظت ممانعت کننده از رشد یا حداقل غلظت کشنده توسط محقق مختلف در طی سالهای گذشته انجام گرفته است در این راستا در سال ۲۰۰۴ در بررسی حداقل غلظت ممانعت کننده از رشد در بین باکتری های جدا شده از خاک، مقدار ۸۰۰ میکرو گرم بر لیتر را برای نیکل گزارش کردند (Lyer et al., 2005).

Kalantari در سال ۲۰۰۸ اعلام کرد رشد باکتری باسیلوس سرئوس (*B.cereus*) در حضور ۰/۵ میلی مولار در لیتر آهن در مقایسه با نمونه کنترل، کاهش می یابد و رشد باکتری در حضور ۱ میلی مولار در لیتر آهن متوقف می شود. با توجه به نتایج بدست آمده در این تحقیق بنظر می رسد که باکتری ها، با گذشت زمان با ایجاد جهش و یا دریافت ژن های مقاومت پلاسמידی، در برابر غلظت های بالایی از این فلزات می توانند سازگاری حاصل نمایند.

با توجه به غلظت بسیار بالای برخی فلزات در محیط- های آلوده به فلز، باکتری ها، مکانیسم های مقاومتی را ایجاد می کنند که منجر به انتخاب گونه های مقاوم با توانایی تحمل سمیت فلزی می شوند که می تواند باعث انتخاب همزمان فاکتور های مقاومت با تحول و دگرگونی در ساختار ژنتیکی باکتری و یا تغییر در عملکرد باکتری شود تا آنجا که قدرت تحمل غلظت های بالاتر از فلزات و ترکیبات سمی را داشته باشد (Lyer et al., 2005).

در این تحقیق، بررسی انجام شده بر روی کاهش نیکل توسط سلول های زنده میکروارگانیسم نشان داد که سلول های زنده هر ۲ سویه مورد بررسی توانایی کاهش نیکل را دارند. سلول های زنده سویه باسیلوس سابتیلیس درمقایسه با سویه میکروکوکوس درصد جذب بالاتری از نیکل را نشان می دهد. با توجه به اینکه باسیلوس سابتیلیس غلظت ۱۹۴ ppm نیکل دارای درصد جذب ۱۶ درصد و در غلظت ۷۱ ppm دارای درصد جذب ۶۳ درصد است در غلظت پایین درصد جذب فلز بیشتر است. بیشترین میزان حذف نیکل توسط سلول زنده باسیلوس سابتیلیس در ۷۲ ساعت بعد از تلقیح باکتری ۶۳ درصد محاسبه گردید.

تحقیقات Parameswari و همکارانش در سال ۲۰۰۹ بر روی جذب نیکل و کرم توسط سلول های زنده باسیلوس *Bacillus sp* از توپاکتر کروکوم (*Azetobacter chroococcum*) و سودوموناس فلورسنس (*Pseudomonas fluorescense*) نشان داد که به ترتیب

سابتیلیس بیشترین میزان جذب فلزات سنگین توسط این پروتئین انجام می گیرد.

پس از افزودن نمک سولفات آهن به محیط های کشت *broth Nutrient*، *BHI broth*، محیط کشت حاوی آب مقطر، پپتون و ۱٪ قند گلوکز و محیط کشت حاوی آب مقطر و ۱٪ قند گلوکز در محیط کشت رسوب تشکیل گردید. در این شرایط امکان خواندن کدورت توسط دستگاه اسپکتروفتومتر و آنالیز اتمی امکان پذیر نبود. محیط کشت حاوی آب مقطر و ۱٪ قند گلوکز در pH ۳ و کمتر از ۳ فاقد رسوب بود. با توجه به این که سویه منتخب در این pH رشد ندارد بررسی کاهش آهن توسط سلول های زنده سویه منتخب انجام نگرفت.

بررسی کاهش نیکل و آهن توسط بیومس مرده باسیلوس سابتیلیس نشان داد که این باکتری قادر به کاهش نیکل و آهن است و در مدت ۲ ساعت قادر به حذف ۴۰/۶ درصد نیکل و ۵۸/۶ درصد آهن می باشد و در مخلوط ۲ فلز قادر به حذف ۲۱ درصد نیکل و ۳۹ درصد آهن است. با توجه به درصد جذب بالاتر آهن، توانایی سویه منتخب در حذف آهن بیشتر از نیکل می باشد و در مخلوط ۲ فلز، توانایی سویه منتخب در حذف آهن و نیکل کاهش می یابد.

تحقیقات Mulaba و همکاران در سال ۲۰۰۹ نشان داد که بیومس مرده باسیلوس سابتیلیس توانایی جذب آهن، کلسیم و منیزیم را دارد. نتایج این بررسی نشان داد که درصد حذف فلز کلسیم توسط باسیلوس سابتیلیس بیشتر از ۲ فلز دیگر است و میزان توانایی باسیلوس سابتیلیس در حذف یون های فلزی به نوع فلز بستگی دارد.

در این راستا تحقیقات نشان داد بیومس مرده و زنده باسیلوس اسفریکوس (*B.sphaericus*) و باسیلوس پامیلوس (*B. pumilus*) قادر به جذب نیکل می باشند. همچنین اعلام کردند باسیلوس اسفریکوس توسط لایه کریستالی بسیار منظم که به طور کلی از واحدهای پروتئینی یکسان تشکیل شده احاطه شده است. در واقع

دارای درصد جذب ۸۴/۳۳، ۸۶/۱۶ و ۹۰/۹۸ درصد نیکل می باشند. طبق این تحقیقات جذب فلز توسط باکتری تحت تاثیر غلظت فلز می باشد. با افزایش غلظت فلز تولید بیومس میکروبی کاهش می یابد و درصد جذب فلز نیز کاهش می یابد.

تحقیقات Chen و همکارانش در سال ۲۰۰۸ نشان داد که تماس سلول های زنده یا مرده میکروبی و محصولاتشان می تواند جذب کننده و مجتمع کننده مناسب برای هر دو شکل محلول و ذره ای فلز باشد. سطح سلول میکروارگانیسم ها به علت وجود شاخص های مختلف آنیونی و کاتیونی سبب اتصال کاتیون های فلزی و ترکیبات آنیونی به سطح سلول میکروارگانیسم می گردد که در تحقیقات جدید از این ویژگی جهت حذف آلاینده های فلزی استفاده می گردد. در حقیقت سلول میکروبی به صورت یک آهن ربا عمل می کند و باعث جذب ذرات فلز موجود در محیط می گردد. در کاهش فلزات سنگین، سطح سلولی میکروارگانیسم و دیواره سلولی بیشترین نقش را در جذب فلزات دارند.

در تحقیقات انجام شده توسط Sivaprakash و همکارانش در سال ۲۰۰۹ مشخص شد که باکتری های گرم مثبت به علت دیواره سلولی قطور، پپتیدوگلیکان چند لایه و داشتن تیکوئیک اسید در جذب فلزات سنگین کاملاً کارآمدتر عمل می کنند. سلول های باکتری در سطح خود دارای گیرنده هایی هستند که هر کدام با تعداد مشخصی از فلزات بسته به نوع باکتری ترکیبات و قطر دیواره سلولی واکنش می دهد و با پر شدن جایگاه اتصال ظرفیت باکتری مشخص در کاهش فلز سنگین پر می شود و دیگر باکتری قادر به جذب فلز بیشتر نمی باشد.

طبق تحقیقات Allievi و همکاران در سال ۲۰۱۱ نشان داده شد که باکتری باسیلوس سابتیلیس دارای پروتئین سطحی S (S layer protein) در دیواره خود می باشد که این پروتئین حدود ۲۰٪ از کل پروتئین های باکتری را که مقدار قابل توجهی است تشکیل می دهد. طبق تحقیقات انجام شده توسط این محقق در باسیلوس

Azza A., 2009. Biosorption of Some Heavy Metal Ions Using Bacterial Species Isolated from Agriculture Water Drains in Egypt. *Journal of Applied Science Research*, 5(4), 372-383

Chen X., Hu S., Shen C., Mingduo C., Shi J. and Chen Y., 2008. Interaction of *Pseudomonas putida* CZ1 with clays and ability of the composite to immobilize Copper and Zink from solution. *Bioresource Technology Journal*, 23, 151-153.

Daghistani H., 2012. Bio-Remidation of Ca, Ni and Cr from rotogravure wastewater, *Internet Journal of Microbiology*, 25P.

Hussein H., Farag S., Kandil K. and Moawad H., 2005. Tolerance and uptake of heavy metals by pseudomonads. *Process Biochemistry Journal*, 40, 955-961.

Kalantari N., 2008. Evaluation of toxicity of Iron, Chromium and Cadmium on *Bacillus cereus* growth. *Iranian Journal of Basic Medical Science*, 10, 222-228.

Lata H. and Garg R., 2008. Sequestration of nickel from aqueous solution on to activated carbon prepared from parthenium hysterophorus. *Journal of Hazardous Material*, 157, 2-3.

Lyer A., Kalpana M. and Bhavanath J., 2005. Biosorption of heavy metals by a

پرو تئین سطحی S که دارای منافذی است که به دام انداختن یون های فلزی را تسهیل می نماید. گروه های آنیونی نظیر کربوکسیلات و فسفات پیتیدوگلیکان و تیکوئیک اسید را مکان های اتصال فلزات در نظر گرفته اند. همچنین اعلام کردند جذب فلزات توسط بیومس مرده به روش غیرفعال و مستقل از انرژی است و عمدتاً از طریق اتصال گروه های شیمیایی صورت می گیرد (Daghistani., 2012).

میکروارگانیزم ها دارای توانایی ذاتی برای حذف فلزات هستند با این حال همیشه چالش هایی برای استفاده از این توانایی وجود دارد. غلظت بالای فلزات می تواند برای میکروارگانیزم سمی باشد و شرایط اسیدی نامطلوب برای رشد میکروارگانیزم ها را فراهم آورد. برای غلبه بر این چالش ها نیاز به استفاده از میکروارگانیزم های بومی سازگار به شرایط یا استفاده از میکروارگانیزم های دست ورزی شده ژنتیکی و یا بیومس مرده میکروارگانیزم که با شرایط موجود مقابله نماید، می باشد (Mulaba et al., 2009). در مورد استفاده از بیومس مرده سلول های باکتری به دلیل اینکه دیگر نیازی به شرایط مورد نیاز رشد باکتری نمی باشد استفاده از بیومس مرده باکتری در گستره ی بیشتری از شرایط محیطی نظیر دما pH نمک و... قابل استفاده می باشد (Wasielsky, 2006).

با توجه به نتایج بدست آمده مشخص شد غلظت نیکل از ۵۷ ppm به ۴۵ ppm و غلظت آهن از ۴۶ ppm به ۲۸ رسید. بیومس مرده با سیلوس سابتیلیس ۲۱ درصد نیکل و ۳۹/۱ درصد آهن را پس از ۲ ساعت کاهش داد.

منابع

Allievi M., Sabbione F., Prado-Acosta M., Palamino M., Ruzal S. and Sanchez-Rivas C., 2011. Metal Biosorption by Surface-Layer Proteins from *Bacillus* species. *Journal of Microbiology and Biotechnology*, 21(2), 147-153.

marine bacterium. Marine Pollution Bulletin, 50, 340-343.

Malekzadeh F., Farazmand A., Ghafourian H., Shahamat M., Levin M., Grim C. and Colwell R. R., 1999. Accumulation of heavy metals by a bacterium isolated from electroplating effluent. World Journal Microbiology Biotechnology, 18, 295-302.

Matagi S. V., Swai D. and Mugabe R. 1998. A review of heavy metal removal mechanisms in wetlands. African Journal of Tropical Hydrobiology and Fisheries, 8, 23-35.

Mulaba A. F., Fosso-Kankeu E. and Mamba B. 2009. Indigenous microorganism strains as bio-extractants of Ca, Fe and Mg from metallurgical and mine draingaes. Hydrometallurgy Conference, 216, 93-99.

Padiyan S. and Daharmedrikumer M., 2011. Application of bacteria to remove Ni ions from aqueous solution. European Journal of Scientific Research, 52, 345-358.

Parameswari E., Lakshmanan A. and Thilagavathi, T., 2009. Biosorption of Chromium and Nickel by bacterial isolates from an aqueous solution. Electronic Journal of Environmental, Agricultural and Food Chemistry, 8(3), 150-156.

Phippen B., Horvarth C., Nordin R. and Nagpal N., 2008. Ambient aquatic life

guidelines for Iron. Overview Report. Ministry of Environment, British Columbia, Canada, 46P.

Qingbio L., Qingbiao L., Songtao W., Gang Xinkai L., Daohua S. and Yuelin H., 2004. Simultaneous of biosorption of cadmium and lead ions by pretreated biomass of *Phanerochaete chrysosporium*. Separation and purification Technology Journal, 34, 135-142.

Salinas E. and Melorza D. O., 2000. Removal of cadmium and lead from dilute aqueous solution by *Rhodotorularuba*. Bioresources Technology Journal, 72, 107-112.

Schmidt T. and Schlegl G., 1998. Nickle and Cobalt resistance of various bacteria isolated from soil. FEMS Microbiology Letters, 62, 315-328.

Sivaprakash A., Aravindhan R., Raghavarao J. and Unninair B., 2009. Kinetics and equilibrium studies on the biosorption of hexavalent Chromium from aqueous solutions using *Bacillus subtilis* biomass. Chemical Laboratory Central Leather Research Institute, Adyar, Chennai, 7(1), 45-57.

Verma T., Srinath T., Gadpyle R., Rateke P., Hans R. and Gary S., 2001. Chromate tolerant bacteria isolated from tannery

effluent. Bioresource Technology Journal, 78, 31-35.

Wasielsky W., 2006. Effect of natural production in a zero exchange suspended

microbial floc based super-intensive culture system for white shrimp *Litopenaeus vannamei*. Aquaculture, 258, 396-403.

Introduction of metallic pollutant (Fe , Ni) reducing bacteria in Musa Bay

Ramin, M.^{(1)*} ; Doustdar, M.^{(1)*}

* ifro-mrifro@yahoo.com

1-Iran Fisheries Research Organization, Tehran, Iran.

Key words: *Bacillus subtilis*, *Micrococcus* sp., Fe, Ni, Musa Bay

Abstract

In order to isolate bacterial strains resistant to iron and nickel, deposit samples were collected from five stations in Musa Bay and cultured on BHI agar medium containing 1000 ppm of iron and 50 ppm of nickel. Endurance threshold of strains isolated to different concentrations of iron (1000- 15000 ppm) and nickel (100- 25000 ppm) in BHI broth medium were evaluated, the most resistant strains were selected and MIC and MBC were determined. Results of the current study demonstrated that among 16 and 12 resistant strains to nickel and iron, two selected strains (*Bacillus subtilis* and *Micrococcus* sp.) as the most resistant strains had MIC and MBC (29700 and 29800 ppm) and (26300 and 26500 ppm), respectively, Iron's MIC was not assessed. Results of atomic absorption analysis demonstrated that the highest amount of nickel reduction in a medium with concentration of 194 ppm and 71 ppm were 16.7% and 63% after 72 hours by selected strain of *Bacillus subtilis* respectively, and in a medium containing 158 ppm iron, after 50 hours 8.4% by selected strain 7, while dead biomass of strain 16 reduced nickel to the amount of 40.6% and it reduced 21% and 4% of iron in solutions with 46 ppm and 792 ppm of iron. Results of molecular analysis demonstrated that strain 16 was *Bacillus subtilis*. In addition, *Bacillus subtilis* being isolated in this study with ability of nickel and iron removal is an appropriate candidate to be used in aquatic environments.

*Corresponding author